

zákonů pokládají se v SSSR. i nadále za řádně uzavřené, a nepozbývají právních účinků. Výtku, že žalobce, jako běženeček nemá státního občanství ruského, je, i kdyby byla pravdivá, bez významu, ježto dle osvědčení ministerstva spravedlnosti citovaný kodex zákonů nečiní rozdíl mezi státními příslušníky sovětskými a cizinci. Odvolací soud napadený rozsudek potvrdil v podstatě z důvodů rozsudku prvního soudu.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

Důvody:

Dovolání vytýká odvolacímu soudu nesprávné právní posouzení jen, protože se přiklonil k názoru soudu první stolice a posoudil právní stav této věci podle práva sovětského, ačkoli jest žalobce běžencem, jest považován za osobu bez státního občanství a není členem Sovětského svazu. Jest se tedy obíratí jen touto výtkou, ale není oprávněna, neboť nesešlo na tom, zda žalobce nebo žalovaná nebo oba jsou státními příslušníky SSSR., nýbrž na tom, že nejsou a v době uzavření sňatku v Rusku nebyli zdejšími příslušníky, a že podle dosud platného dvorního dekretu ze dne 15. července 1796 publikovaného jako příloha II. dvorního dekretu ze dne 23. října 1801 čís. 542 sb. z. s., jehož nižší soudy použily (srov. k tomu také rozh. čís. 9255 a před tím již čís. 1807, 5060, 8745 sb. n. s.), jest posuzovati manželské žaloby cizinců, z nichž jeden se usadil trvale v tuzemsku, podle zákonů té země, kde manželství bylo uzavřeno, aniž by se vyžadovalo, aby manželé byli příslušníky právě této země. Stačí, že byli a jsou cizinci.

Čís. 13329.

Směnky (zákon ze dne 13. prosince 1927, čís. 1 sb. z. a n. na rok 1928).

K zachování směnečných nároků proti ručiteli stačí, byla-li směnka presentována ku placení příjemci a proti němu protestována.

K výkonu směnečného práva jest ovšem zapotřebí, by směnka byla předložena i regresním dlužníkům i ručiteli, žádá-li se na nich placení. Tato presentace se však může státi i žalobou.

(Rozh. ze dne 1. března 1934, Rv I 185/34.)

Směnečný platební příkaz proti ručiteli přijatelky procesní soud první stolice zrušil. Odvolací soud ponechal směnečný platební příkaz v platnosti.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

Důvody:

Není sporu o tom, že směnka byla řádně presentována ku placení a protestována proti příjemkyni. Dovolatel však vznesl námitku, že žalobce pozbyl práva žádati zaplacení na něm, poněvadž směnka nebyla presentována a protestována proti němu jako ručiteli. Dovolatel jest na

omylu. K zachování směnečných nároků proti dovolateli jako ručiteli stačilo podle § 64 sm. zákona, byla-li směnka presentována ku placení příjemci a proti němu protestována. Ani akceptantův avalista ani regresní dlužníci nemají nárok na samostatnou presentaci směnky ku placení a na samostatný protest. Za účelem výkonu směnečného práva jest ovšem zapotřebí, aby směnka byla předložena regresním dlužníkům i ručiteli, žádá-li se na nich placení (srov. Rouček, Nové československé právo směnečné 1931, bod 198). Tato presentace se však může státi také žalobou. Odvolací soud tedy nepochybil po právní stránce, zachovav směnečný platební příkaz v platnosti.

Čís. 13330.

Ustanovení odchylná od zásady § 56 vyr. ř. z roku 1931, pojatá do vyrovnacího návrhu, jsou závazná jen proti těm věřitelům, kteří, hlasovavše při vyrovnacím roku pro takto uzpůsobený návrh, výslovně k němu přivolili, nikoliv však proti věřiteli, který při vyrovnacím roku nebyl a o návrhu nehlasoval.

(Rozh. ze dne 1. března 1934, Rv I 349/34.)

Žalobkyně Matylda B-ová, spolumajitelka firmy Sportbazar B., zavázala se soudním smírem ze dne 16. března 1932 zaplatiti žalované firmě 2.170 Kč. Dne 14. května 1932 byla žalované povolena proti žalobkyni exekuce k vydobytí oněch 2.170 Kč. Žalobou, o niž tu jde, domáhala se žalobkyně na žalované nepřipustnosti exekuce vzhledem k tomu, že do usnesení o potvrzení vyrovnání ze dne 18. října 1932 byl pojat odstavec: »Přijetím tohoto vyrovnání a zaplacením 60%ní vyrovnací kvoty, vzdávají se nepřednostní věřitelé svých práv a nároků, nejen proti firmě Sportbazar B., nýbrž i proti všem osobám v souvislosti s touto firmou stávajícím.« Bylo zjištěno, že vyrovnání bylo ohlášeno a zahájeno i ohledně jmění Karly B-ové i Matyldy B-ové, spolumajitelek firmy Sportbazar B., že pak vzala Matylda B-ová návrh na vyrovnání zpět a že přistoupila k vyrovnání jako rukojmí a plátkyně. Dále bylo zjištěno, že žalovaná firma nebyla přítomna při vyrovnacím roku a že pro vyrovnání nehlasovala. Oba nižší soudy žalobu zamítly, odvolací soud z těchto důvodů: Provádějíc odvolací důvod nesprávného posouzení věci po stránce právní, uvádí odvolatelka, že jest mylný názor prvního soudu, že se potvrzené vyrovnání podle usnesení ze dne 18. října 1932 mohlo týkati jen oněch věřitelů, kteří hlasovali ve vyrovnacím řízení a k závazku tomu přistoupili a ustanovení usnesení se podrobili. Odvolatelka uvádí, že se podle zákona připouští buď přijetí neb odmítnutí vyrovnání pro všechny věřitele jen v celku, jak bylo vyrovnacím soudem potvrzeno, bez ohledu k tomu, zda se všichni věřitelé vyrovnání účastnili čili nic. Dále uvádí odvolatelka, že nesprávný jest i názor, že se žalovaná strana k ničemu nezavázala, poněvadž při vyrovnacím roku přítomna nebyla a nehlasovala, ježto prý vyrovnací řád nevyžaduje přítomnosti ani hlasování určitého věřitele. Odvolatelka ve svých vývodech však neuvádí, že v potvrzení vyrovnání po-